

Landskap: Skåne
 Härads: Bjärke
 Socken: Glöv
 Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Paulus Lilja
 Adress: Dvärgs, Glöv
 Berättat av:
 Född år i

(Volma N:o 148.)

Marknads. i Västergötland	s. 1.
Halm på golvet v. jord.	s. 2.
Vargar.	s. 2.
Nördland 1868.	s. 2.
Smuggling.	s. 3-4.
Abelsgillan.	s. 4
Sjööns arkeologier (övernaturlig)	s. 4-6.
Färra fast tjur.	s. 6.
Få korna att trivas.	s. 6-7.
Klok grubbe; Anders Hansson.	s. 7-8.
Hungga said på övernatt. sätt.	s. 8.

(H.-G. 7)

Skriv endast på denna sida!

J. S. gav mig en goda råd för att se upp
 somma händerna på jag hörde sagt om
 mina kramdomar men då jag kände em
 då kunde de näst en hande hörta sig em
 förbättra, kvar att se näst spänningarna
 och hasten smyga fram och hänta, ja
 min lös, då tyre kela matten och nödle
 innan vi skulle till Härnösand marknad föz
 ett viktigt svinet. Dåmed sitt, där föste grängen
 jag skulle färga med till Härnösand, var jag
 så myrtad prallen innan jag så kunde mig
 icke komma ifrån där matten man därför jag
 i alla fall vägen hemme, vi hände hemifrån
 bl. 9. vi matten nog därifrån uppe till Halland
 var mose beständt fädersbæg, så hädenhafdes =
 goden hand härliga drällas plingar i högen,
 den var vi kom upp till Högsbyggs färd jag se
 kör och sätta i långa sades och Männishög
 från tio häradag, då kvar förs en $\frac{1}{10}$ åring
 vi skräck i karusell och dansbana, så grypha di
 häles och körde hafte haf och kvar uppe na
 jordvem, lös trök in dina fögnare till sitt
 linneap, han fick 33 öre. dm. förs då gejsta
 och 50 öre eftersom jag därför sätta, di sade vi skulle
 hägra därför till hämtacke då kunde du nog icke
 så behålla din nu förs ändem näst många haf
 häglundar, sätta där kvar, sådant ligat jag
 haette utlösning häglundar. Härnösand regatta förmig
 att di haette en dräng tåv häder varit en ganska

och han var bekanta då jag förebrukades att
 till Sjöfarts omprästning i sällskaps tider
 är o kunnas, sättes och synnes, gavne åren Sjöfart
 hafvans far, vilka hafvans hofvad, man har os drif
 siche undanligt att ni är färdiga för du ledde
 ligges fra syggen i sangen och classer sättes
 vid taket och sättes, das berörda mån hafvans
 hafvde di hafvom fra gaiffred nich Juhla og hafvem
 da hafte hafvem hafv och hafv i hafvem, min
 förra Hid hafvde vi vand fra gaiffred, vand hafvbat
 emes vid hafv Diderma, das hafva om hafvem hafv
 blef 96 år gammal, dvs idje änn han ledde 17.10.
 han och hafvha sid med hafv Silkebad fra hafvud
 fag fråga das engang hafv hammed. Sjöfart hafv
 hammed. Till författat skall fag tig dig min prophe,
 daß hafv min erfass, erfass hafv sätta datt sät
 han fric hafvmanet Sjöfart, dä vidte fag hafv nominerat
 fag hammonys ic datt hafv Hammarstad tids, han
 upphäftadare, hette Jon, den även, han hafv sätta
 1745, den fag, han hafv född 1709, den min etat
 hafv, han hafv född 1740, fag hafv, dä född
 1817, vidare af et farnas vifte, m 1744 hafv sätter
 sträng et hafv das, fag fars frits fästbi mifit
 fag alderhem, från Hallands äsen med hafv mod
 Hafvskattas, vidare af et farnas dat hafv präriem
 1869, af fers datt hafv notiserd 1869, hafv hafv hafv
 sätts hafv sätts och fagde en grön pann das

29
19 i ett väldigt förmöget och barn förfäder vid
kommunens råvagnar, man har en hatt grand
och en ända verry härlig att vi vill se till att vi
skall lefva, min Bror, som har förslöts att vi
köpa ifrån hemmen, men nu är han förturad
hade stått där han varit vid 32,
dåres dörs, 1600 Rik, 1871 sept. den
dörr gamla böglingsan där han i den tiden
hade smuglas urt i hand nere vid Bladträd, en
smugglasplung, vid namn Hornhuset, där han en
mycketare i den tiden som hette Helsingfors
dås brukta smugglasen och hilda till, dås han
kunskaptes där där nu sådi haende omring om
att das knas en hand hämmem, där häns giv till
myntmakaren och fråga om du fick undersöka huset,
dås fick myntmakaren upp i hörnet där Hornhuset
hem, vid sidan av ~~Hornhuset~~, men är här s kroft
varför det är mitt undärsköna huset, här skall jag
det fråga myntmakaren s"o här, där nu är och hos där
jag har där och sagt till mi sätta upp 50 kr, emod
så skatt nu på undärsköna, i annat fall ikke, man
di väga icke vidare hadde drifvit en del i
Kungsholmen, sen om mitten haude di och laste
lans där di förede till Blasieholmen med, men nu
välgen dit haades kändande affärer, där brukta di där
hur och brukta, där di s'manna vid en gard
i Stora, där sprang upp af och givna pris, priser,
sparrar uppes häm vapen, och red förti 1/2 km
af, dess man di brukte, sem högde di till Blasieholme

Jesper

och fick hämnad ständigt ha den redan satt i och där
kostat lyckligt, nu både hörde han om di mänske
arbetssjöfaren var di hundre gråt på angasna, och
fridgåna sprutte kafsa hämmar så vid & sedan
från kvartalen häm spelmanen ut på ångens till
dem, när de där hämde studerat fördagen så här datt
ivrig hem, den studerat den hemma från legam med
minsk och hämde sätta varar till mäster minnen till
solens lech upp, di samte häresjöfaren och hivesjöfaren
samt hys fejellen var di hyssta linhalm di sjöns
viss, hämmas förgäten och pratas häle illa
och vält, där minn fag val, sám hiden präfje, tas
bess adla i hämnes eltarfars lid vid di före undkata =
den brufar di blanab hoffe och sprit lits ammen
i en stor kittel så ofte di upp i hempannes och
vadde främna hos det, da var frägarn om hem
vören kunde drecka mäst, och andai ga hem, där
hvar fag i banka, fag hämde & släpdes sám
hvor hämmes, fag Peter, och Hans Peter, ons
fors segla i nägric, an man Hans regla i 13 år, &
gra längdure, so han kras i alla 50 härdedelar =
na, di faga sin sidskilda historie från däras
sjömanslid, både från värort, läng läng,
Cap Horn, roska fand, & länges där hämde
värste freds häffred sám han viste, där häste
alltud, engang fack di modvind an fag di där
och kryssa i szechos och häm andast nägra
förrid fram, En underlig historia af en annan
förmän di regla och hämde salftill kost kafft sám

3) Det seglar förra dörren sätta samma hänt
en frön, syn först, och kringa spets hundinnes
hår. Här hör uppe på dörch, här på en lina till
med stec dörch i vad med han. Här lag himm och
slag åm sig hela tygtsade han, när han
kann syn, här dörch, nu är lastade med salp
häftig på en stuck dörr di flyttas en back
med salp, og numed huppen skall du far
befolka os salped. Här mig om hunden sei
har dörch astad mer i syn, om magas minne.
Hes var di nese han en græd das' fest, han
bedölf försalped huz, shall fag nu hämmar
ambasidigen, Ia falt åm min halv, så' tas
dot' os fad. Tai dot' busade röking åconer,
siman han visde åm dörch var di syn dörch
ngem af ses, danns dog skott du hafva
god lit, tåm hafte, en annan hifva
markbar, en sjiomans åm fag att hiusning
imman han fag hysa tånd bestämde
hjärtahändungen, frakteson flich di härm och
höfde ha grunet, sa' add hundan stegit
söndel och atta druknade sijom han hafte
männen, han hörde sijand fraken, a' salp
Jom han lög dörch hörde se gestalt och sade
Hitt honom du stath jic hafha hätt hör
i magen, ja dörch var meningen man dörch han
ting fru icke fag förs, jag åt ju icke hemma mitt
du förs med mig shall du snart hämmas han
Järdat will jag tjäna hör, han fag en diffres

4) ⁴ har fast i hår men var dricka hämmes hem skall
du hänga om din klippande hand, den var dåd
at förd genom hufvur man han doi häm hem
sålade han om sin hår så ville han hänga
sitt hårsskärren om hennes hals, nej sålde hon
dåt os intide du förflytta där ivering ehen han
intanför gärden, s' brast af dess hör och en i hufven
var var dåd stut med dom, dåt var en gäns en
gänsfärjehandläse häm till ett ställe i färne
gives med en dåd sade landbrukaren till hon
nem datt os tähhas dnu dag es i dinr takkes
här häz han hämma giftis, svid as jas icke
hädd jas, em märgonen mas han häm nytt
sade han jas jas var god dock slayra dam
stacharn, dåd svid datt em prästtor vid sapparna
man kunde icke hämma dattis, em i gang
käm datt en sigare träd s' stalle s' beträde
han fäist gatas myck, dåd skulle ni jämn
föld man si has ungen he so datt han mi icke
fas, dåd fäist jas ut i es stadt, och ses huk datt
är, sen häm han im rigen, dåd sade han häs mi
haid att höra en ko till till, fin voro datt härd till
nytta ja mil jasa datt jas dag es shall mi nog ja
behålla eder hör, hon das en häm as ja häfven,
men nassa da maga up mas han häfven mas mi
försäg att han shall häfven skall du häja fyra i
^(spänna) hörung men och alla datt sas och fäist fes mar, da

1944. I den gräddem mott
fakungnern, den han nu var i. I
brunnen, så shall vi få se vem där han
harit, skall vi se om det är han du där.

Detta här, där stod där, en gammal brunnen, och
öste vad den på hufvudet hon hadde hemma i
märket, när han där stod. Hjälpen i ungdomen
försvarat brunnen, den dag hon sitt sänges i
dessa mändas spets där dagen förföljde häxan,
min svartfar, var förd, i Hallsjö, bren hedes
och Grytshult, han körde en gris och han
föder om dina blöte gubben där hällad, han namn
var Anders Hansson han körde i vengsannby
till Grytshult, där vi hört han ägde död givit
sinne, han ristet om däts näsa, som fala
ilur om komon en i märket, hadde nog i en
gång att han förodde icks, Anders Hansson, kunde
men, om andra, den han delat sig, att de ville och
kasta smä, då synkte han nu i kallt vatten att
tag, han mes om andra, han hied i att komman
var en svår brunnin, detta var svårt att dricka fram
alla och tog därför glas urom där vegen, han
såg glaset minn kunde ikke taga det, då sade
Anders Hansson, varfar tagas dricka ditt glas!
nu förs taga det och du kan mes om anstöt, jag tar
tag där nu, där jag han drifftan vidare, han
kunde tala mina syn, dommas och se, då att
en fäktar annan och hanom, tåns mannen